

և զապիմներու հազարապետը, թէ տեղացի և թէ զինուորացի լատիններու կողմանէ չտեսնուի:

Յիշեալ ժեներալը երբ հայոց վանքը այցելութեան եկաւ, մեծ պատուով ընդունեցաւ: Յարութեան պատրիարքը անձամբ փոխադարձ այցելութեան գնաց:

ՆՈՐ-ՆԱԽԻՉԵՆԻՍ. — Երկու շաբաթական այս օրերս տուց երկու նուագահանքէս պիտիտ Ռոզենբերգի հետ միասին, մէկը՝ Ն. Նախիճեանում, միւսը՝ Ռոտտովում: Ընդհանրապէս նուագահանքէսներն աղոյ անցան: Պ. Շաբաթականն, ինչպէս յայտնի է, ունի մեծ և հարուստ ձայն, սակայն ընդհանուր կարծիքն այն է, որ դեռ անհրաժեշտ է նրան զարգացնել ձայնը, սովորել: Պ. Շաբաթականն ստացաւ մի քանի պատկերներ և թակագիրներ նուէրներ: Պ. Ռոզենբերգը տաղանդաւոր պիտիտ է և լաւ ուսուցիչ: Նա, ինչպէս և միշտ, ունեցան մեծ աջակցութիւն: Մանաւանդ մեծ հաճոյք պատճառեց Ղարաբաղի բայաթին և ռապսոդիան, որ պիտիտաւ նուագեց տաճարին ներքինում և հոգուով: Պ. Շաբաթականն, իմիջիպէս, երկու մի քանի հայկական երգեր, որոնք անվերջ ծափահարութիւններով տեղիք տուին: Պ. Շաբաթականն ուղեւորուց Աստրախան:

ԱՍԻՍԻՍԻՍ. — Անցեալները հազարէկէ ինքն, որ տեղեւ երկտասարդութիւնն ուղում է զբաղարան-ընթերցարան լսելու և այդ մասին դիմել է ուր հարկն է թոյլատուութիւն ստանալու: Թոյլատուութիւն դեռ ես չի ստացուած: Սակայն երկտասարդութիւնն պատուիրած էր զբաղարան-ընթերցարանի համար դրերը, որոնք ստացուել են: Այդ նպատակով արդէ կան 400 զրքեր: Քանի որ դեռ ես ընթերցարանի համար իրաւունք չէ ստացուած, երկտասարդները որոշեցին տալ այդ զրքերը ուսումնարանի զբաղարանին, որպէս զի աշակերտները կարողանան օգտուել նրանցից: Իսկ զբաղարան-ընթերցարանն բանաւ իրաւունքը չստանալու դէպքում զրքերը կըման իրեն սեպականութիւն մեր ծխական ուսումնարանին:

VII.

—Իրեցիփոխ, թղթի ետեւը մարդ էլ զրկեցին, ամա զինչերն մի գէշ էրազ եւ տեսնել, ծառը կարելի չէ:

—Ի՞նչ էրազ էս տեսնել, ասա մի տեսնա՛նք:—Հարցրեց երեցիփոխը հետաքրքրութեամբ և երկեղած կերպով:

—Գիշերս, հմի հենց ա՛ ես ու դու սկըրի, անարեւելի, անփափախ, քրտնքրտն մտած կանգնած եմք մի խոր ձորի՝ հաւանդի պիտանք. ուղում ենք ջուրն անցկեկնալ էնդոլի զրալը, մի բնօրով (մի խումբ) մարդ մեզ զրկարանուկ են անքմ (քարկոծում են): Աղաւթնքը պաղատանք արինք, ինչպէսզար չըլարուեցինք, թողանք ոչ, կըրացինք ոչ թէ գլխակերներ հաւանդի տակը: Նաւ չըլարուեցինք ետք զբաղեցինք՝ բացատար մի թմբի զուլա, մէջքներս մի կնիքը քարի գէմ արինք նստեցինք: Ամա բեղափելի մին էլ տեսնա՛նք, որ մեր առաջը, դերեզմանուտի մէջ, մի սիւստակա-միւրաք՝ լուսի պէս ծիրանի մարդ դուրս եկաւ, մի ջուրտ պատրիք (մոմ) կըրցըրած մտաւ: Քանդուած հոլեցուն, պատրիքներն կայրեց բնի իսպաղանքից, չըլարաւ արաւ, իրեւր տուր քսեց, խեղճ-խեղճ՝ ճիւղն ուսով քցեց: Պաղօրհնու՛ լրայ մտիկ արուց, աչքերին ճրպից՝ արին արտաւանք թակեց, երեւր խնդհանց ու կրակի ալի նման հենց երկինքը բացարացաւ թէ չէ՛ ամպերը հաւաքուեցին, երկինքը թրակեց, քամի ու հորդմունք վեր կացաւ, ամպը արար-արարեց—հըք, ծովանք հուրհրատին տուց, մոմին աշխարս պատեց, մէկ բեղափելի ամպը որ արբուրեց, կեծակը շէր զայն՝ քրքկար-կուտի նման տուց մեր գեղի մէջ տեղին, տալիք ժամ ընկաւ ու մի քանի

—Մի խումբ երկտասարդներ երգեցիկ խումբ են պատրաստուած երգեցու համար, որ մինչև այժմ կանոնաւոր երգեցիկ խումբ չունէր և մտալիք են մի քանի ներկայացումներ էլ տալ:

ՄԱՍԻՍԻՍ. — Մեր թղթակիցը մեզ գրում է. Անհրաժեշտ ենք համարում մտանցոյց անել մի երկուքի, որ շատ տխուր տպագրութիւն է գործում Մուսկուայի զաղթական ու պոետական հասկերի վրայ, որոնք զոնէ չարաթը մի անգամ հոգեկան միջթարութիւն են գրում երկեղից յաճախելով:—Մուսկուայում սովորաբար պատարաբար միշտ ինչ է լինում, այսինքն առաւօտեան ժամերգութեան (Տէր զի բաղումից) սկսում է և ս. պատարաբար յետոյ օրհնակ երգութեան էլ վերջանում: Շատ քիչ անգամ առաւօտեան 10 և երեքին էլ 10 1/2 ժամին ս. պատարաբար սկսում է 12 և 1/2 ժամին արդէ վերջանում: Եւ այդպիսի դէպքում շատ անգամ ս. պատարաբար յետոյ 2—3 և երեքին էլ 5—6 հատ ննջեցանքներ հոգեհանգստեան կարգ է կատարում: Եւ անձինք-առանձինք, այդպիսով ժամերգութիւնը ճիշտ ժամի 1 1/2-ին կամ 2-ին է վերջանում: Բայց երբոր եղանակը մի փոքր վատ կամ անձեռնային է լինում, մէկ էլ տեսնում էք, որ առաւօտեան 11 1/2 ժամին ս. պատարաբար արդէ վերջանում է: Շարաթը մի անգամ հայ ժողովուրդը հազիւ տպան է լինում իւր զբաղմունքներից և այդ օրը ամենայն սիրով յաճախում է երգեցիկ՝ իւր սրբազան հայրապետների հոգեպարար աղօթքներն ու հոգեւոր երգերը լսելու համար: Միայն երկեղեցում է նա իւր մայրենի լեզուի քաղցրիկ հնչիւնը լսուած, ջերմեանով սրտով աղօթում առ Ամենաբարձրիդ, կրօնական և բարոյական քաղցր զգացմունքներով փոքր ինչ միջթարութեան և անփութ իւր վշտակի սիրտը: Բայց չնայ և շատ ցատկ է, որ միակ կրօնական միջթարութեանց և սուրբ պատարաբար երգեցիկութիւն լսելուց՝ ժողովուրդի մեծամասնութիւնը միշտ զրկում է. ահալին տարածութիւնը փութում Մուսկուայի հեռուոր անկիւններից չունեցողները ոտքով և օմանք էլ ձիաբար երկաթուղով գալիս

տենք փուլ եկան. հենց էս անգամ վեր թուայ տեսալ էրազի մէջ եւ:

—Պահպալէ՛. ա էս ինչ գէշ երազ ես տեսնել:—Ասաց երկի զած երեցիփոխը:—Նրազս գէշ ա, ամա ծառը կարելի չէ ու գեղիս վրայ Աստուանց վերաւմաթ ըզի դալ. էն ծիրանի մարդն Աստուծ էր,—ասաց երազատեսը և խորք ալս քաշեց:

—Ինչո՞յ, գնանք տիրացուի մօտ մի Նիքիսմիկաւան մտիկ անել տանք տեսնա՛նք էս ինչ էրազ ա:

Դետցին տիրացու Ղուկասի մօտ, երազը պատուեցին նրան. տիրացուն յայտնեց, որ երազը վատ երազ է և հինգ օրից ետք պէտք է կատարուի:

—Գնանք Ղուկասի տալի կուշտը նրան էլ դարի քցել տանք տեսնա՛նք նա ինչ ա տար: Երեցիփոխը Խնչոյի հետ համաձայնեց. զետցին պատուի մօտ: Ղուկասը տալի մի քանի հատիկ գարի անեց բուր, երեք սեղ զուլ էլ գցեց զարու հետ և ձեռքի ափերը իրար վրայ փակելով, քթի տակ մի քանի ծածուկ աղօթքներ մարնջաց, գարին զցեց, բաց արաւ տիւր և ցոյց տալով ասաց.

—Տեսնա՛նք էք, էս էրկու սեղաններից միւրը չարն ա, միւրը բարին. սրանք կըրուում են, մինն ու միւրը կ'ախտի (կըրալթի) տուած կընկնի: Պատուիր կըլին գցեց գարին, բաց արաւ և ասաց.

—Օ՛. տեսէք, չարը ախտեց ու տուած անկիւն ուրախ-ուրախ գալիս ա:—Աղի ջանք, աղի, մի տես էս անա՛ծակ չարը քանի օրից ետք գիւր հասնի: Պատուիր գարին մէկ էլ գցեց և յայտնեց որ հինգ օրից գիւրդու կըլինի:—Օ՛, երեցիփոխ, էլ լսաւ մի, էն ա Մծուտիկն ա...:

են երկեղեցի և տեսնելով պատարաբար վերջանում է, տխուր ու արտաւ, անքաշելով գնում են տուն: Այն ինչ չատեցանկալի էր, որ անձեռնային և վատ եղանակներն էլ մի փոքր ուշ սկսէին և ծանր ասէին ժամերգութիւնը, որպէս զի ամեն մի ծխական կարողանոր սուրբ պատարաբար ներկայ լինել:

Թեմակա՛նք սրբազան առաջնորդ գեր. Գրիգ. Աղապիրեան արագանի և բարձրադոյն հոգեւոր իշխանութեան լուրջ ուղարկութեան ենք հրաւիրում այսպիսի զանցառութիւնների ընդ միշտ վերացնելու վրայ: Յուսանք և սպասենք:

ՊԱՐԱՍԿԱՆՈՒՄԻՍ ԲԱՋԱՄԱԿԻՍ ՎԵՐԳԵՐԻՍ ՄԵՆԻՍ (Նամակ Խորասանից):

Բազմաթիւ են մեր վէրքերը, որոնք կարօտ են հմուտ բժշկների: Սակայն մեր նախապէս չէ՛ այստեղ մի առ մի թուիլ այդ տները, այս յօդուածով մենք

Խնչոյի երազի և նրա մեկնութեան լուրջ զիւրում տարածուց, շատերը երկեղի մէջ տարածուց էին թէ տեսնեն ինչ կըլինի գիւղի հետ:

VIII.

Գարի գցել տալուց հինգերորդ օրը, Ջատիկ երկրորդ չարաթ երկեղեցան գէմ. երեցիփոխը իրեն սրահի տակ ոտնուրաղով յորսի էր չինում: Հեռագնաւ մարդիկ ժողովեցան նրա մօտ:

—Իրեցիփոխ, Մծուտիկը գնաց, ամա ծառը կարելու բրաւունքը պիտի դի:—Կտակածիկ կըրտով ասաց մէկը նրանցից:

—Չէ, բան խու չես իմացել, ինչ կայ:—Հարցրեց երեցիփոխը:

—Չէ հրա բան չկայ ամա ասում են կոնձի կարողները փող ա առել...—Ասաց չի պիտի կանաւորը մին:—Մին չէ ասել ա, նա իրան թուրը խու էլ ետ կուլ չի տալ:

—Ասում են Մծուտիկը կանաւորը չի գնացել:—Ասաց երկրորդը:

—Բա որդի ա գնացել:—Էն օրուայ վարժապետը Մծուտիկն խորսուրդ ա տուել իրան մօտ գըլնի, որ սուրբի ա մինն բան...:

Պա. մեկտր վարժապետին էլ են կտակաւոր լսանք անում:—Գարմացմամբ բացակայեց միկը:

—Էս ա բանը տարբերի դի, էլ բնչի էր խօսում: Հայրաթ կանաւորը բացել կուշտն ա զրկել:

Է՛, աղպէր աշխարս փիսացել ա, ինչ առք խեղճ կարում ա:

—Կոնձի կարողներն հրա բնաւ են:—Հարցրեց մի ուրիշը:

—Բա ինչ ա, էլ վախտ էլ Գարմաւորը քրքալ պիտի տուին, արագներին հասել էր:

ուղում ենք մատնանիլ անել մի տխուր իրողութեան վրայ:—Այդ կրօնափոխութիւնն է, որ քանի դեռ օրէջօր մեծ չափով տարածում է մեր մէջ, Մանք, չնայ ծանր է իւրաքանչիւր մտածող հայի համար տեսնել որ մի հայ թողած իւր պապական կրօնն և դարեւոր սովորութիւնները, որոնք պահպանուած ու սրբազորուած են մեր սուրբ պապերի, մեր երկեղեցու անհամար նահատակների արեւնով՝ այժմ դաւանում է մի այլ ազգի կրօն, որի մասին նա ոչ մի դաւաճափար չունի: Ինչու նախկին փոթորկալից դարերում մեր ազգը ազատուցն էր դաւանած, հաստատ է եղած իւր կրօնին, իսկ այժմ այս լուսաւոր դարում նա անգիտակցաբար զոհ է գնում դաւանաւոր լուսարի մորթով յայտնուած զայսերի-իւրա որ դարմանալի: Այն դարերում, երբ չէր ստացուածք, անձնական սեպականութեան ապահովութիւն, այն դարերում, երբ տիրապետող կառավարութիւնների նպատակը ոչ այլ ինչ էր, եթէ ոչ գերել, յափշտակել, բնաջնջ անել տակաւներին, անօղակաւաներին,—ի այնպիսի փոթորկալից ժամանակներում ապրել անվտանգ, հաւատին հաստատ մնալ, իսկ այժմ որ 19-րդ դարն է, երբ փոքր ի շատ է կայ ազատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւատութիւն, երբ բոլորողների ձայնը ըստ առաջնոյն չէ մնում ձայն բարբառոյ յանապատի, որքան նախկին դարերում,—այժմ, որ բռնակալ Գարմաւորներն, Յաղկերտներն փոխարինել են խաղաղասէր, մարդասէր Նապոլեոն շահին, պատճառն ինչ է, որ այսպիսի անտարբէր ժամանակներում մենք մեր ազգից անթիւ գոհներ ենք տալիս ամեն ինչի միջոցով: Միայն ինչ որ հաւ

